

bres de las mateixas, un tan diari y d' aquesta manera s' acaba ab lo vergonyós espectacle de veure als nostres temps á un impedit implorant la caritat pública.

¿Perqué no es fá el mateix á Lleyda?

Un altre día més extensament y ab nombres m' ocuparé d' aquest assumto pero per avui sols recomano als senyors concejals se ficsen en varies partidas del pressupost, que molt bé podrian pasar á un nou capitol que podria dirsen de Mendicitat.

XANXES.

La candidatura triomfant

Pels coneixaments profonts que tenim de la lluita que demá se desenrotllará, per haber sentit á tots los elements polítichs que hi prenen part, y pel nostre afany de ser los primers de donar á coneixer als qui ademá serán los nostres pahers, á continuació publiquem los noms, convensuts de no equivocarnos.

DISTRICTE PRIMER

Eussebi Guivernau Cartañá.
Salvador Casases Arqués.
Antón Diana Díaz.

DISTRICTE SEGON

Humbert Torres Barberá.
Ramón Grau Casals.
Mario Sol Mestre.
Francisco Costa Terré.

DISTRICTE CUART

Joan Lavaquial Llastarri.
Joseph Estadella Arnó.
Antón Agelet Romeu.

DISTRICTE QUINT

Antón Morell Viladegut.

Escenas electorals

(Epoca present. Lloch el que vulguin)

Lo senyoret.—Ramona obri que truquen.

La criada.—Vaig desseguida.

(*Apareix un camalich acompanyat d' un xicot que fá 'l coix ó hu es de veritat.*)

Lo coix.—Que es á casa 'l senyoret?

La criada.—Si senyors, passin.

(*La criada introdueix als visitants al despatx del senyoret.*)

Lo senyoret.—¡Hola! ¿Qué ya?

Lo coix.—Que D. Juanito me fá venir á veure si aquest home es al cens porque diu que es nostre y que ya hu ha arreglat éll.

Lo camalich.—No 'n tinc prou ab dos pesetas.